

FAMA FRATERNITATIS – VĚHLAS BRATRSTVA

Z ANGLICKÉHO A NĚMECKÉHO ORIGINÁLU PŘELOŽIL

ALLA

Umožňuji českému publiku přístup k základnímu dokumentu mystiky – k slavné Famě fraternitatis. I když se jedná o pracovní překlad doufám, že srdce a duše chápajících v něm naleznou hlubokou moudrost, kterou zvěstuje. Spis byl publikován roku 1614 německy, ale je známo několik rukopisů datovaných do roku 1611.

ALLA

Fama Fraternitatis, neboli objev Bratrstva nejobdivovanějšího řádu Růžového Kříže

Vidět jediného moudrého a milosrdného Boha v těchto druhých dnech, jak bohatě dopřává své slitování a dobrotu lidstvu, pomocí nichž dosahujeme více a více k úplnému poznání jeho syna Ježíše Krista a přírody, smíme se zaslouženě chlubit šťastnou dobou, v níž se nám objeví část světa, která byla dříve neznámá a skrytá. A On nám ukáže také mnoho své úžasné, nikdy předtím nespatřené práce, zvířat a přírody, a navíc pozvedne muže, obdařeni velkou moudrostí, jejichž síla částečně obnoví a zcela očistí všechna umění (dnes často nečistá a nedokonalá), aby člověk konečně mohl porozumět své vlastní ušlechtilosti a hodnotě, i proč je nazýván Mikrokosmem, a jak daleko se ve skutečnosti rozprostírají jeho znalosti.

Ačkoli hrubý svět tím bude málo potěšen, bude se poněkud usmívat a posmívat hrozbě; právě pýcha a dychtivost učených jsou tak velké, že nebude snesitelné, aby spolu souhlasili. Pak ztratí sílu všech těch věcí, které nám Bůh věků tak bohatě propůjčil - on odejme Knihu Přírody - úplnou metodiku všech umění. Ale veliký je odpor učenců, který stále pociťují - nejsou ochotni opustit starý kurs, obdivují Porphiria, Aristotela a Galena, ano - těch, kteří chtěli více ukázat z učení a prokázat pravdu. Jestliže by však oni dnes žili, s velkou radostí by opustili své chybné doktríny. Ale tady je příliš velké slabosti pro takovou velkou práci. Ačkoli v teologii, fyzice a matematice si pravda oponuje; přesto starý nepřítel jemnosti se svou společností nekriticky klade překážky každému účelu svými nástroji a se svárlivým či váhajícím lidem. Právě k obecné reformaci se přikláněl nejzbožnější a velmi osvícený otec, náš bratr, C. R. (Christian Rosenkreutz - pozn. ALLA) - Němec, vůdce a původce našeho Bratrstva. On dlouhou dobu hodně pracoval. Důvodem této práce byla chudoba. Ačkoli pocházel z ušlechtilé rodiny, v pěti letech byl umístěn do kláštera, kde se naučil dobře řecky a latinským jazykům. Kvůli své vážné touze a žádosti i přes svůj nízký věk zkontaktoval bratra P. A. L. a rozhodl se jít s ním do Svaté Země.

Ačkoli tento bratr zemřel na Kypru a tak nikdy přišel do Jeruzaléma, přesto se náš bratr C.R. nevrátil, ale doplul tam sám, a šel do Damašku. Chtěl odtud pokračovat dále do Jeruzaléma; ale kvůli slabosti svého těla musel zůstat v Damašku, a jeho dovednosti ve fyzice, který dříve získal mu přinesli velkou laskavost Turků. V tom zlém čase se náhodou seznámil s moudrými muži Damašku v Arábii, a spatřil velké divy, které vykonali, i jak podstatu přírody objevili. Tímto byl ten vysoký a ušlechtilý duch bratra C.R. tak pohnut, že Jeruzalém nebyl nyní u něj tak vážen, jako Damašek. Ale on již nemohl svou touhu déle držet na uzdě, a tak vyjednával s Araby, aby jej za jistou sumu peněz donesli do Damašku. Bylo mu věku šestnácti let když tam přišel, ale silné germánské tělesné konstituce. Tam jej moudří přijali (jak se on sám dovítí) ne jako cizince, ale jako někoho, na koho již dlouho čekali. Oni volali jej rodným jménem, a ukazovali mu tajemství mimo jeho klášter, a on o nich usilovně přemýšlel - lépe se naučil arabský jazyk, a než uplynul rok, bezchybně přeložil Knihu M. do latiny. A tu si později přinesl sebou. Dále se učil fyzice a matematice, z čehož měl svět správnou příčinu k radosti, protože používal více lásky a méně závidění. Po třech letech se sám (se svolením) vrátil přes Arabský záliv do Egypta, kde zůstal jen nedlouho, ale pochopil význam různých rostlin a stvoření, plul přes celé Středozemní moře až připlul do Fezu, kde jej Arabové ostouželi. A to je velká hanba pro nás - tak moudří mužové by neměli být jen jednoho názoru, nenávidět všechny svárlivé spisy, ale měli by také být ochotni a připraveni pod pečeti tajnosti sdělit své tajemství jiným.

Každý rok Arabové a Afričané pošlou jednoho k jinému, zeptat se vzájemně na svá umění. Potom shledají, jestli zvěděli zlepšení věcí, nebo jestli zkušenost oslabil jejich důvody. Ročně to přinese mnohá osvícení, pomocí nichž znalosti matematiků, fyziků a kouzelníků (proto jsou ve Fezu nejdovednější) jsou zlepšeny. Proto dnes není v Německu dostatek učených mužů, kouzelníků, kabalistů, lékařů a filozofů. Jsou zde, ale více lásky a laskavosti mezi ně, protože potom by svá tajemství neuzavírali jen v sobě samých. Ve Fezu on poznal také ty, kteří jsou většinou nazýváni

domorodci. Odhalil mnohá jejich tajemství. I oni mohli jako my Němci shromažďovat mnoho věcí - avšak toužili prozradit tajemství pravdy všem.

Ale on poznal, že magie obyvatel Fezu není zcela čistá, a také, že jejich kabala byla pošpiněna jejich náboženstvím. Ale i přesto věděl co a jak, aby dobře použil těch věcí a zakládal ještě lepší základy víry, úplně svolné s harmonií celého světa, a nádherně zachycené ve všech časových obdobích. Odtud řídil onu spravedlivou harmonii, neboť jako v několika jádrech je obsažen celý strom či dobré ovoce, tak podobně je zahrnut v těle člověka celý velký svět, jeho náboženství, politika, zdraví, příslušníci, příroda, jazyk, slova a práce, souhlasy, sympatie, a vyrovnání se melodii, melodie Boží, Nebe a Země. A pokud s ním někdo nesouhlasil, potom to byla chyba a klam ďáblův. Kdo osamocený je první, střední a poslední příčinou sporu - slepota, a tma na světě. Také je jedna síla zkoumat všechny či několik osob na zemi, měl bys shledat, že ti, kteří jsou dobří i praví, vždy souhlasí se souhrou sami; ale celý odpočinek je potřísněn tisícem chybných domýšlivostí.

Po dvou letech bratr R.C. opustil město Fez, a plul s mnoha nákladnými věcmi do Španělska, doufat v dobro, vždyť on sám tak dobře a výhodně trávil svůj čas cestováním, a učenci v Evropě by se měli radovat s ním, seřadit a začínat ovládat všechna jeho studia, podle zdravých a jistých základů. On se proto radil s učenými ve Španělsku, ukázal jim chyby našich umění, i cestu jejich nápravy. A aby posbírali pravdivé indicie času požádali jej, aby přišel. A tehdy se oni měli shodnout a rozvážit ony věci, jako jsou minulost a omyly chrámové. A celá Morální Filosofie měla být zlepšena. On jim ukázal nové rostliny, nové plody a zvířata, která harmonizovala se starou filozofií. Předepsal jim nová Axiomata, pomocí nichž všechny by všechny věci mohly být zcela obnoveny. Ale to se jim jevilo jako směšná záležitost a novinka. Proto se obávali, že by jejich velké jméno bylo zesměšněno, jestliže by se měli sami začít znovu učit, a uznat, že mnoho roků chybovali. Tím se znepokojili a odmítli reformu.

Stejnou píseň mu pěly i jiné národy, což pohnulo jej více, protože to bylo proti jeho očekávání. Byl pak připraven štědrě sdílet všechna svá umění a tajemství učeným, jestliže by se mu zaručili, že budou psát pravdivá a neomylná Axiomata. Věděl, jak opravit všechny vědy a umění, i celou přírodu. Upnul by Zemi jako globus ke střednímu bodu a centu, jak je to obvyklé mezi Araby. A sloužilo by to moudrým a učeným jako pravidlo. Mohla být v Evropě společnost, která by měla zlato, stříbro a drahé kameny, které by mohla půjčovat králům na nutné platby a zákonné účely. Guvernéři si mohli polepšit. Protože se musí učit zvláště ten, jemuž Bůh měl dát vědění. Vnímat by měl neustále a v čase potřeby dávat jeho radu potřebným. Protože v těch dnech byl už svět se vším svým ruchem veliký, nesmějí příště radit jen pohanští věštcí. Je obtížná, ale nutná snaha být dobrými lidmi, kteří brzdí celou svou silou tmou a barbarství. Tak je nutno postupovat. Nejvyšší důvod je však nesporně Trygono igneo, jehož plamen by nyní měl více a více zjasňovat. Nepochybně dá světu poslední světlo.

Podobně postupoval Theophrastus při volání a povoláních. Ačkoli nikdy nebyl v našem Bratrstvu, přesto pilně četl knihu M., pomocí níž byl vybuzen jeho ostrý důmysl. Ale přesto vadil ve studiích mnoha učeným a zdánlivě moudrým lidem, protože nebyl nikdy schopen mírumilovně se radit o svých znalostech a porozumění, které měl z přírody. A proto ve svých spisech poněkud zesměšňoval tyto muže, a neukázal pravou podstatu svého vědění. Přesto však dobře zakotvil v předu řečenými Harmoniemi, který poskytnul učeným. A jestliže nebyli pošpiněni, vyučoval je ve věsteckých uměních a vědách. Tímto bezstarostným a neopatrným životem ztratil čas a chodil po světě pro své pošetilé potěšení.

Proto nezapomeneme našeho milujícího otce, bratra C.R. Po mnoha obtížných cestách i po neplodné snaze předat svá pravdivá poučení, se nakonec vrátil do Německa, kam už dorazili zvěsti o něm, ale nepravdivě překroucené. Ačkoli se zde mohl chlubit svým uměním, obzvláště transmutacemi kovů, přesto si vážil mnohem více Nebes a jejich příslušníků. To je více než marná sláva a okázalost.

Přesto zbudoval čisté obydlí, tam přemítal o své cestě a filozofii, a uvedl je v pravdivém památníku. V tomto domě, kde trávil mnoho času matematikou, udělal mnoho jemných nástrojů, ex omnibus hujus artis partibus, o čemž se toho jen málo dochovalo, jak později vyrozumíte. Po pěti letech mu znovu přišla na mysl reformace, ale značně pochyboval o pomoci druhých. Ačkoli se necítil dobře, přesto se neúnavně spolu s několika blízkými odhodlal k tomuto pokusu. Aby tato snaha dospěla zdárně ke konci, odešel ze svého prvního kláštera společně se třemi jemu milými bratřími, a to s bratry G.V., J. a bratem J.O. A tito jmenovaní měli o něco více znalostí v uměních než bylo běžné. A spojil ty tři se sebou ve věrnosti, píli a tajemnosti. A do onoho Bratrstva přijal jen toho, kdo pouze stručně psal a přitom odhaloval pravdu – zkrátka jen toho, kdo nejméně klamal slovy a slabikami.

A jakmile bylo těchto osm bratří dostatečně znalých a všechny věci dobře zvládali, tak nezůstali spolu, nýbrž rozešli do (kvůli velké práci) se do několika zemí. A jelikož každý z nich dlouho vyučoval veškerá tajemství a filozofii, jejich společná snaha ještě lépe všechna tajemství odhalovala. Jen když navzájem zpozorovali ve svém učení chybu, oznámili si to.

Jejich úmluva byla tento: 1) žádný z bratrstva nemá dělat nic jiného než léčit nemocné a to zdarma. 2) Jejich následovníci by neměli mít určen specifický oděv, ale naopak se musí přizpůsobit zvyku své země. 3) Každý rok v den C. se všichni setkají v domě S. Spiritus, nebo musí písemně omluvit svoji nepřítomnost. 4) Každý bratr by měl najít osobu, která jej jednou v Bratrstvu nahradí 5) Slovo C.R. je jejich pečetí, znakem a charakteristikou. 6. Bratrstvo by mělo zůstat tajné sto let. Podle těchto šesti článků se zavázali žít. Pět bratrů zemřelo a jen bratři B. a D. zůstali s otcem R.C. celý rok; když i oni podobně odešli, pak zůstali u něj jeho bratranec a bratr J.O. aby měl po všechny dny života u sebe 2 své bratry. A jelikož dosud kostel nebyl očištěn, mysleli na očistu a toužili po ní. Každý rok se spolu setkávali a sdělovali si řešení úkolů, kterými se každý z nich zabýval. Byli opravdu šťastni, když skutečně zkoušeli všechny divy, které Bůh umožnil konat v tomto světě. Každý jednotlivec se může snažit v tomtéž poslání a spojit se s Bohem a nebem. Zvláště vybraní, nejmoudřejší muži mohou žít mnoho let a všem ostatním představovat nejvyšší jednotu, nejvyšší tajnost a nejvyšší laskavost.

V takovém duchu trávili své životy. A i když je netrápila žádná bolest ani nemoc, přesto nemohli překročit čas, který jim vyměřil Bůh. První z tohoto Bratrstva zemřel bratr J. O., a to v Anglii. Bratr C. mu to předpověděl již dlouho napřed. On byl velmi zkušený a velmi dobře znal Kabalu, jak o tom svědčí jeho kniha H. V Anglii byl hodně znám a to především proto, že vyléčil lepru mladému hraběti z Norfolku. Dále ustanovili, aby jejich pohřebiště bylo co nejvíce uchováno v tajnosti a proto dnes nevíme, co se stalo s některými z nich - přestože každému nástupci bylo sděleno jeho místo. Ale přiznáme veřejně těmito slovy čest Boží, jak nás tomuto tajemství naučila kniha M. Ačkoli před našimi očima můžeme spatřit obraz a vzor celého světa, přesto nespátříme neštěstí ani hodinu naší smrti, které jsou známy jen samotnému Bohu. Buďte tedy celý život pozorní – nyní uvedeme 37 důvodů, proč veřejně oznamujeme existenci našeho Bratrstva a nabízíme velká tajemství volně, bez omezení a odměny. Slibujeme si od toho více zlata, než Indiáni dali králi Španělskému. Dejme velkému a silnému dítěti jako dobří kmotři velký dar – Evropu.

Po smrti bratra I.O. bratr R.C. neodpočíval, ale jakmile mohl, volil odpočinek společný, (a předpokládáme, že) v tehdy byl zhotoven jeho hrob, ačkoli až dodnes jsme to jako jeho pozdější následovníci nevěděli. Když náš milující otec R.C. zemřel, neuměli jsme odhalit jmen počátečních. Přesto do naší paměti vstoupilo přes sto let skrývané tajemství. Bratr nástupce D. (když ještě žil mezi námi - z druhé řady a posloupnosti, učil nás, z třetí řady a posloupnosti. To přiznáváme po smrti zmíněných. Každý z nás měl v sobě něco u bratra R. C. a z jeho prvních spolubratřích. Jejich smýšlení žilo v naší filosofické knihovně, mezi jinými i naše Axiomata byla zachycena pro Pána Země, pro svou formu a blahodárnost. Podobně také nevíme, zda bratři z druhé řady byli skutečně zasvěceni do všech věcí a tajemství, jež znali první bratři. Nyní oznámíme zdvořilemu čtenáři, nejen co jsme slyšeli o

pohřbu R.C., ale také to, co prokázal veřejně svou předvídavostí, poznáním a uposlechnutím příkázání Božích. Našeho pána musíme co možná nejvěrněji poslouchat, protože on odpovídá křesťanům v tichosti. Potom se nemusíme obávat uveřejnění našich jmen a příjmeních v tisku, dále i míst setkávání ani jiných věcí.

Nyní popíšeme základní fakta nálezu vysoce osvíceného božského muže, brata C. R. C. Po tom, co in Gallia Narbonensi zesnul, na jeho místo nastoupil náš milovaný bratr N.N. Poté, co přijal naši přísahu věrnosti a mlčenlivosti oznámil nám, že naše Bratrstvo již nezůstane dále skryto, ale že musí pomoci celému německému národu, který zatím nemoudře lpí na majetku. Následující rok po obvyklém setkání si jako dobrý architekt usmyslel, že změní něco v konstrukci domu. A tehdy objevil památeční mosaznou desku, která obsahovala jména všech bratří, i některé další věci. Chtěl nyní přenést svůj nálezný ze sklepa, protože nebylo známo, kde v našem domě byl zemřelý bratr R. C. pohřben. V desce však uvíznul velký hřebík. Když byl s námahou vytažen ven, spolu s ním se odtrhl docela velký kámen, nebo spíše silná omítka z tajných dveří. S radostí jsme odstranili zbytek zdi a očistili dveře, na kterém bylo napsáno velkými písmeny: „Po 120 letech budeme otevřeny“ Letopočet stál pod nápisem. Děkovali jsme Bohu a neodpočinuli si celou noc. Vše, co dále říkáme, hodně pomůže úctyhodnému člověku, ale nehodnému (bezbožníkovi) to zisk nepřinese. Měli jsme radost z nálezu a radostně jsme očekávali, co bude za dveřmi.

Ráno jsme otevřeli dveře a našemu zraku se otevřelo sedmihranné sklepení. Každá strana je pět stop široká, a výška je osm stop. Ačkoli sem slunce nikdy nezasvitlo, jasné světlo vyzařovalo ze středu náhrobního kamene. Byl to kulatý oltář krytý mosaznou deskou. Na ní stálo vyryto:

A.C. R.C. Hoc universi compendium unius mihi sepulchrum feci.

Okolo prvního kruhu neboli okraje) stálo:

Jesus mihi omnia. (Ježíš je mi vším).

V středu byly čtyři číslice, uzavřené v kruzích, jejichž význam byl:

1. Nequaquam vacuum. (Nikde není vakuum)
2. Legis Jugum. (Přísnost zákona)
3. Libertas Evangelij. (Svoboda evangelia)
4. Dei gloria intacta. (Celistvá sláva Boží)

A hned bylo vše objasněno, stejně jako sedmá strana a dva Heptagoni. Klečeli jsme tam, a vzdávali díky jedinému moudrému, jedinému mocnému a jedinému věčnému bohu. Neboť ukázal nám svůj vnější význam – buď pochváleno jeho svaté jméno. Tento sklep jsme rozdělili na tři části - horní neboli strop, zeď neboli stranu, základ neboli podlahu.

Horní části nebude v naší době porozuměno, ledaže by byla rozdělena dle sedmi stran v trojúhelníku, který stojí v jasném centru. Ale obsahem je ochota Boží. A ji žádá celá naše společnost spatřit na vlastní oči. Každá strana (neboli zeď) je rozdělena do deseti čtverců, v každém je několik čísel a věty, všechno to je obsaženo i v naší knize.

Dno je opět rozděleno trojúhelníkem, ale protože je zde popsána síla a zákon nižších guvernérů, bojíme se, aby to nezneužil zlý a bezbožný svět. Ale našli jsme i významnou protilátku, která nadobro skoncuje se starou medicínou, která si nyní tak dobře vede. Každá strana nebo zeď má výklenek pro truhlu, kde jsou uloženy různorodé věci, obzvláště všechny naše knihy, který jsme měli, vedle Vocabular

Theoph. Zde také bylo nalezeno jeho Itinerarium et vitam (program cesty a životopis) V další truhle byla zrcadla různé síly, na jiných místech bylo několik zvonků, hořící lampy. I kdyby původní bratrstvo přišlo vniveč, tímto sklepením by bylo obnoveno.

Zatím jsme neviděli mrtvé tělo našeho opatrného a moudrého otce. Přemístili jsme oltář stranou, nadzvedli silnou mosaznou desku a našli jeho tělo, zcela zachovalé, jako zaživa. Držel v ruce knihu, nazvanou I., která je teď (hned po Bibli) naším největším pokladem. Na konci oné knihy je následující Elogium:

Granum pectori Jesu insitum.

C. Ros. C. ex nobili atque splendida Germaniae R.C. familia oriundus, vir sui seculi divinis revelationibus subtilissimis imaginationibus, indefessis laboribus ad coelestia, atque humana mysteria ; arcanave admissus postquam suam (quam Arabico, & Africano itineribus Collegerat) plusquam regiam, atque imperatoriam Gazam suo seculo nondum convenientem, posteritati eruendam custo divisset et jam suarum Artium, ut et nominis, fides acconjunctissimos heredes instituisset, mundum minutum omnibus motibus magno illi respondentem fabricasset hocque tandem preteritarum, praesentium, et futurarum, rerum compendio extracto, centenario major non morbo (quem ipse nunquam corpore expertus erat, nunquam alios infestare sinebat) ullo pellente sed spiritu Dei evocante, illuminatam animam (inter Fratrum amplexus et ultima oscula) fidelissimo creatori Deo reddidisset, Pater dilectissimus, Fra: suavissimus, praeceptor fidelissimus amicus integerimus, a suis ad 120 annos hic absconditus est.

Dále stálo:

1. Fra: I.A. Fr.C.H. electione Fraternitatis caput.
2. Fr: G.V. M.P.C.
3. Fra: R.C. Iunior haeres S. spiritus.
4. Fra: B.M. P.A. Pictor et Architectus.
5. Fr: G.G. M.P.I. Cabalista.

Secundi Circuli.

1. Fra: P.A. Successor, Fr: I.O. Mathematicus.
2. Fra: A. Successor, Fra. P.D.
3. Fra: R. Successor patris C.R.C. cum Christo triumphant.

A na konci bylo napsáno

Ex Deo Nascimur, in Jesu morimur, per spiritum sanctum reviviscimus.

Bratr I. O. byl tehdy již mrtev. Kde našel bratr D. místo posledního odpočinku? Nepochybujeme ale, že náš nejstarší bratr má stejně mimořádné místo pod zemí. A možná podobně skryté. Chceme se vši píli dozvědět všechna jména a polohy hrobů co největšího počtu z nich. Staří měli jistě své důvody pro tuto praxi, ale mnohé by se nám odhalením vyjasnilo.

Ohledně Minitum Mundum jsme zjistili, že se udržovalo v dalším malém oltáři, opravdu jemnějším, než si člověk může představit. Opustme popis, protože musíme odhalit pravou slávu duše. I pokryli jsme hrob znovu deskou, oltář umístili zpátky, zavřeli jsme dveře a umístily všechny pečeti. Mimo jiných věcí vyšli na světlo i některé knihy, (i kniha M.) které vyrobil chvályhodný M.P. Konečně jsme oddělili jednu

od jiných a opustili přirozené dědice majetku našich drahokamů. To činíme očekávajíc odpověď na otázku co se učít a co ne.

Nicméně - kdo zná dobu obecné reformace všech Božských a lidských záležitostí? Jen toužebně očekáváme. Víme ve zlém čase málo, protože nedokážeme věci pojmenovat. Musíme se společně spojit, zvýšit počet členů našeho Bratrstva a přát šťastné začátky filozofum – kanovníkům. Dále dodržovat předpisy Bratra R. C. a užívat společně jeho pokladů, které budou hodnotné navždy. To vše s pokorou, uklidnění a ne slepě ve vztahu k Boží práci.

Každý křesťan může vědět fakta, z kterých vyrostlo náboženství a víra, mít znalosti Ježíše Krista. (znovuočistění se nyní ukazuje a potvrzuje i v Německu.) Také my přijímáme dvě svátosti, jak jsou zavedeny se všemi obřady a ceremoniemi v prvním obnoveného chrámě. V politice uznáváme Římskou říši a Quartam Monarchiam jako naši křesťanskou vládu;, ačkoli známe i jiné možnost. Tento nález chceme sdílet s jinými zbožnými a učenými muži. Tyto zde psané věci (kromě samotného Boha) měnit nemůže - žádná nehodná osoba toho není schopna. Ale je dobré, budeme-li pomáhat. A Bůh nás buď zavrhne, nebo bude nápomocen. Náš Bůh neuznává slepotu, (jako pohanská Fortuna) ale zdobí a ctí chrám. Naše filozofie také není novou věcí - ale Adam jí po svém pádu přijal. I Mojžíš a Šalamoun jí užívali. Nepochybujte o ní, protože je podepřena mnoha názory a významy. Hleďte mírumilovně pravdu, mějte se rádi ve všech záležitostech, a obzvláště v Ježíšových slovech, v každé části a všichni členi navzájem. A jako on je pravdivým obrazem svého otce, tak je i naše filosofie jeho obrazem. A proto je i teologií. To poznali Platón, Aristoteles, Pythagoras a další, a Enoch, Abrahám, Mojžíš a Šalamoun zde vynikali. To vše souhlasí s báječnou a vynikající Biblií. Je to společná soudržná spojitost porovnatelná s koulí, (neboli glóbbem) kde jsou všechny části stejně vzdáleny. Proto mají křesťané mluvit na svých disputacích více prostě.

Ale nyní něco o prokleté výrobě zlata, tolik rozšířené v naší době. Mnozí ničemové tak šidí lidi a zneužívají úvěry, mnozí mužové vidí v transmutaci kovů nejvyšší cíl. Veřejně říkáme, že jen kvůli obchodu. Práví filosofové jsou jiného názoru. Je sice skutečně možná transmutace zlata v malém, ale lze činit tisíc lepších věcí.

My říkáme s našim milovaným otcem R.C.C. Phy: aureum nisi quantum aurum, čímž je celá příroda odhalena. Neraduje se, že může vyrábět zlato, ale je jako svatý Kristus, kterého musí dáblové poslouchat. Je šťasten, že jeho setba přinese otevřené nebe a andělé Boží znají jména jeho sestupného i vzestupného, napsaná ve svazku života. Přiznáváme, i my píšeme knihy o Alchymii a tiskneme je in Contumeliam gloriae Dei, jak je pojmenujeme v daném období. Sestavujeme jejich katalog neboli rejstřík . A modlíme se, aby se všichni učení lidé více vzdělali, neboť nepřítel zasévá svá plevelná zrna, která silně zakořeňují. Tak podle vůle bratra C.R.C. my jeho bratří posíláme žádost (v pěti jazycích) - naše Famam a Confessionem. Potěšilo by nás, kdyby byla co nejvíce tato díla prozkoumána.

A ačkoli nyní nezminíme naše jména ani místo setkání, přesto každý názor nesporně dojde k nám. Někdo se s námi i tělesně setká a bude přímo mluvit z některým z nás, nebo nám bude psát. A řekneme vše po pravdě – nedomnívejte se, že naše přátelství bude prospěšné na zboží, těle a duši. Je to falešná víra chamtivého bohatce, znalého jen ničit. Také naše stavba (ačkoli ji sto tisíc lidí velmi zblízka vidělo) navždy zůstane nedotčena a skryta zlému světu.

Umbra alarum tuarum Jehova.